

Número 19

Abril de 2024

MONTE

LA REVISTA QUE SURT... QUAN POT!

Continguts

3 L'APUNT DEL MES

23 d'Abril: Sant Jordi!

5 LA NOTICIA

Les neurones "s'apaguen" en una conversa virtual

7 PLANET EARTH'S CRY

A race against time

9 LES MONTUOLIMPIADES

Jornada de gamificació

13 24H D'INNOVACIÓ

Tres reptes i 24 hores per donar-hi solució... Som-hi!

24 L'ERASMUS+ D'EDUARD BARRULL A FINLANDIA

El professor Eduard ens explica la seva experiència

26 LA BARCELONA SECRETA: UN CLAUSTRE AMB ENCANT

T'atreveixes a descobrir nous llocs amb nosaltres?

21 L'ENIGMA DEL MES

Una nova edició de L'Enigma del Mes!

L'apunt del mes

23 D'ABRIL: SANT JORDI! 📖 🌹

El Dia de Sant Jordi, patró de Catalunya, és una festa que amb els anys ha adquirit un to reivindicatiu de la cultura catalana. Per això, molts balcons de la ciutat s'engalanen amb la senyera, com passa en altres dates assenyalades a tot el país.

Els elements centrals de la celebració són la cultura i l'amor -representats amb el llibre i la rosa - i a Barcelona el punt de trobada principal està situat a la Rambla, que s'omple a vessar amb parades de llibreters i floristes.

Per Sant Jordi és habitual trobar llibres en totes les llengües que es parlen a Catalunya, però hi ha moltes parades especialitzades al llibre en català, perquè es considera un dia de promoció i defensa de la cultura i la llengua catalanes.

Parades de llibres. Des del primer terç del segle XX la diada de Sant Jordi és una jornada que té el llibre com a protagonista. Les parades s'estenen sobretot a la Rambla i al passeig de Gràcia, però també a les places i carrers del voltant i als indrets més transitats de cada barri.

És un dia que els lectors aprofiten per adquirir novetats o per intercanviar impressions de lectura amb els escriptors, que sovint són convidats a les parades per signar llibres i recitar fragments de les obres, entre més tasques de promoció.

La rosa vermella. És l'altre element principal de la diada de Sant Jordi. La flor simbolitza l'amor, i tradicionalment, es regala a l'enamorada. Barcelona s'omple de floristes i arriben a vendre aquell dia al voltant del 40% de les roses de tot l'any.

L'apunt del mes

El llegendari català explica que a la vila de Montblanc hi havia un drac terrible que causava estralls entre homes i bèsties. Per contenir-lo, triaven per sorteig un habitant i el donaven al monstre perquè el devorés. Un bon dia va tocar el torn a la filla del rei, que hauria mort a mans de la fera si el cavaller Jordi no hagués aparegut per enfrontar-se al drac i matar-lo.

La tradició afegeix que amb la sang vessada de la bèstia va néixer un roser de flors vermelles.

El culte a Sant Jordi es va estendre plenament a tots els Països Catalans, durant l'Edat Mitjana, encara que al segle VIII ja existia aquesta devoció. I des del 1456 és el patró oficial de Catalunya.

Tot i que la festa se celebrava amb més o menys intensitat o menys des del segle XVI, és a finals del XIX, amb el moviment polític i cultural de la Renaixença, quan es va instaurar Sant Jordi com la festivitat patriòtica, cívica i cultural més celebrada a Barcelona i Catalunya.

La festa de Sant Jordi se celebra a tot el país el 23 d'abril, dia en què va morir el cavaller Jordi.

*Feliç
Sant Jordi*

LA NOTICIA

LES NEURONES “S’APAGUEN” EN UNA CONVERSA VIRTUAL

Moltes persones s’estimen més mantenir una conversa en persona que a través d’una videotrucada tot i que objectivament l’opció virtual presenta molt més avantatges. Recentment, un estudi científic n’ha pogut trobat el possible motiu: Les interaccions presencials són més intenses per al cervell.

Una disminució de l’activitat cerebral

Amb l’augment del nombre de trobades virtuals a causa de la pandèmia de la COVID de l’any 2020, es va començar a parlar de la “fatiga de Zoom”. Un símptoma que ocasionava cansament extra i un sobreesforç visual i cognitiu associat.

A aquest símptomes cal afegir-ne un de nou descrit per un estudi publicat a *Imaging Neuroscience*: El cervell es troba més apàtic durant una videotrucada. I és que l’activitat del nostre òrgan principal disminueix considerablement, fins el punt en què pràcticament podem parlar d’una “apagada”. En canvi, quan ens trobem mantenint una conversa cara a cara els sistemes socials del cervell humà són molt més actius.

Un estudi realitzat en parelles

Fins ara, tots els estudis realitzats en relació amb aquest tema es basaven en el comportament de l’individu durant les interaccions. En canvi, en aquest nou estudi s’ha recollit l’activitat neuronal, els moviments dels ulls i les variacions en la mida de les pupil·les de diverses parelles separades a 140cm de distància.

Per tal de poder mesurar la interacció presencial, les parelles eren separades per un vidre intel·ligent en el centre de la taula. Aquest vidre controlava els períodes en què les dues persones de la parella es podien veure i els moments de descans en què el vidre es tornava opac.

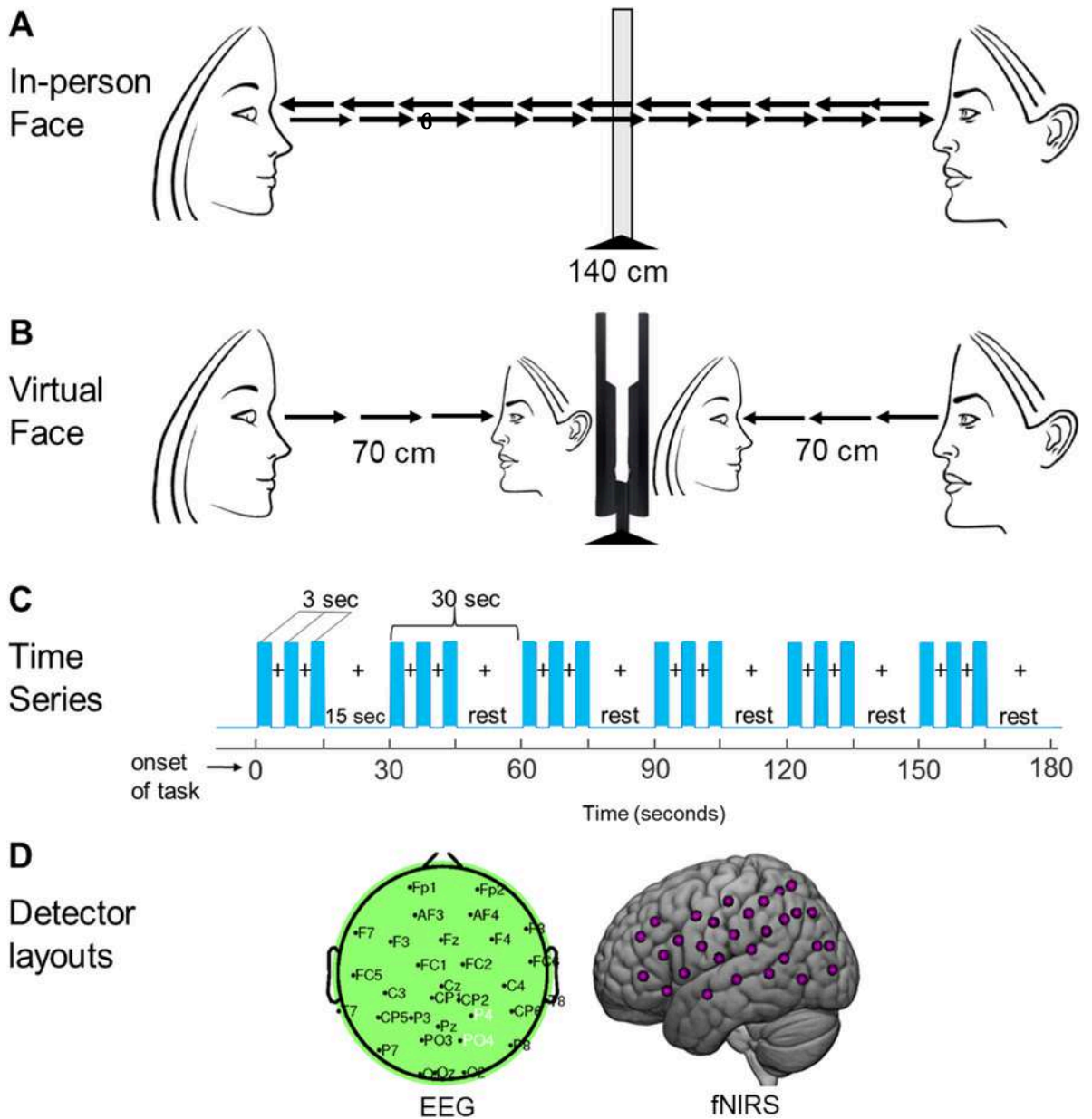
D’altra banda, per analitzar la resposta durant la interacció virtual, es substituïa el vidre per una pantalla a una distància de 70cm. En aquesta pantalla, les persones podien veure la cara de la seva parella en temps real gràcies a una càmera. Igual que en la mesura anterior, es controlaven els temps i els descansos.

Diferències clares en la resposta cerebral.

Els resultats d’aquest estudi van poder demostrar que no només l’activitat del cervell és significativament més elevada quan la interacció és presencial, sinó que els ulls es troben més fixes en un punt i les pupil·les mostren més excitació amb un diàmetre més gran. A més, l’activitat neuronal es troba més coordinada.

Tal i com afirma la doctora Hirsh, “les interaccions socials dinàmiques i naturals que es produeixen espontàniament durant les interaccions en persona semblen menys evidents o absents durant les trobades amb Zoom”, cosa demostrada amb força en aquest estudi.

Realment, aquest treball posa de manifest la importància per al nostre cervell de les converses presencials amb altres persones en un món cada vegada més virtual. Ara queda per demostrar si aquest efecte es manté en entorns virtuals en tres dimensions com el metavers.

L'activitat cerebral augmenta i els ulls queden fixes en un punt durant una conversa presencial. Esquema del procediment experimental. Imatge de Imaging Neuroscience

Trobareu més informació a:

- Nan Zhao, Xian Zhang, J. Adam Noah, Mark Tiede, Joy Hirsch; Separable processes for live "in-person" and live "zoom-like" faces. *Imaging Neuroscience* 2023; 1 1-17. doi: https://doi.org/10.1162/imag_a_00027 (Article original)
- Toni Noguera Martínez. (25 d'abril de 2024). Com les neurones "s'apaguen" en una videotrucada, en comparació amb una conversa cara a cara. *Notícies CCMA*. <https://www.ccma.cat/324/la-menopausa-explica-que-algunes-especies-de-balenes-visquin-40-anys-mes-que-les-altres/noticia/3282077/>

PLANET EARTH'S CRY: A RACE AGAINST TIME

**OUR REFLECTIONS AFTER WATCHING THE
DOCUMENTARY "A LIFE ON OUR PLANET"
BY DAVID ATTENBOROUGH.**

DID YOU KNOW?

Holocene vs Anthropocen

The Holocene was characterised by great climatic stability, thus providing the beginning of human civilisation. On the other hand the Anthropocene is characterised by high atmospheric pollution in such a short time.

The Holocene

- duration: 10,000 years until the 20th century
- temperature rise: 1 degree Celsius

The Anthropocene

- duration: from the 20th century onwards
- temperature rise: +1 Celsius degrees

Problem: the speed of temperature increase during the Anthropocene era is not proportional to the increase in temperature to that of the Holocene era, and it is significantly exponential compared to the latest.

It is expected that in 100 years the temperature will rise +3 degree Celsius, thus making the Earth an uninhabitable place, especially for humans.

POLLUTANTS

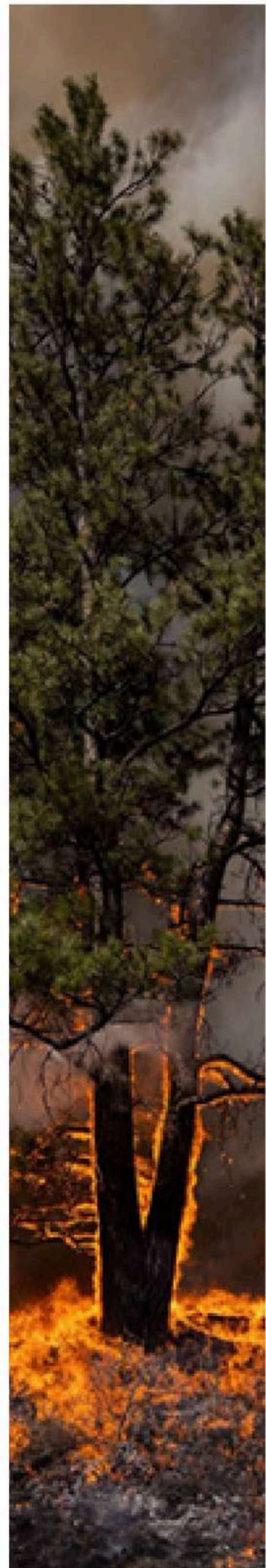
With the climate change landscape becoming ever more urgent, David Attenborough's latest documentary, "A Life on Our Planet", presents us with a disturbing view of the consequences of our actions on the environment. Focusing primarily on CO₂ emissions from the burning of fossil fuels, Attenborough reminds us of the urgency to act.

The devastating impact of CO₂ is not limited to the atmosphere, the oceans are also at risk due to the acidification caused by it. Marine life and coastal ecosystems are particularly vulnerable to this threat.

The solutions are clear, but require immediate action. The transition to renewable energy and a more sustainable economy are crucial steps we must take now.

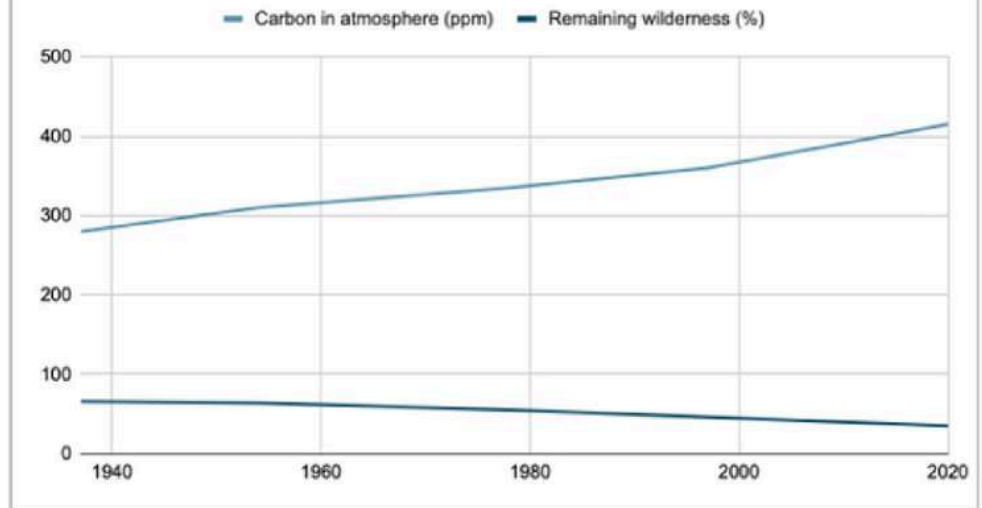
But CO₂ is not the only threat: Water pollution is another major concern. From the pollution of rivers and oceans with plastic waste to chemicals and industrial waste, water resources are at risk. This pollution has devastating consequences for aquatic life and, by extension, for human health.

Deforestation is another critical problem. Not only does it cause the loss of vital wildlife habitats, but it is also a major source of CO₂ emissions, contributing to a vicious cycle that aggravates climate change.

COMPARISON THROUGH THE YEARS

What can we expect?

The future of the planet faces a series of increasingly worrying challenges, with alarming projections outlooks that make us reflect on the impact of our actions on the environment.

- By 2030, bleak predictions loom for various regions worldwide. In the savannah, escalating forest fires will diminish water sources, triggering prolonged droughts that imperil local ecosystems. Meanwhile, in the Arctic, summer months will witness complete ice melting, hastening climate change and endangering Arctic habitats and human communities dependent on them.
- By 2050, the vanishing of crucial pollinators like bees will devastate agriculture and food security, compounded by erratic temperatures complicating climate adaptation efforts globally.
- By 2080, agricultural viability will diminish significantly, while ocean acidification wreaks havoc on coral reefs and marine life, imperiling the livelihoods of millions reliant on marine resources.

Without urgent action, global temperatures are projected to surge by 4 degrees Celsius by 2100. This rise will lead to substantial loss of habitable land due to rising sea levels and extreme weather events. The imperative to act swiftly to mitigate these impacts is increasingly evident, as the fate of our planet and future generations hangs in the balance.

Despite our challenging circumstances, there remains hope, exemplified by cases like Chernobyl, where nature experienced a remarkable resurgence. Despite enduring the worst nuclear accident in history, the aftermath saw nature rebounding astonishingly. Initially devastated by the explosion, with the red forest bearing witness to the highest radiation levels, wildlife struggled to survive. Despite predictions of a lifeless desert, nature has thrived in the exclusion zone. Today, 38 years later, Chernobyl hosts a diverse array of animals, including bears, bison, wolves, lynx, Przewalski's horses, and over 200 species of birds.

On the other hand, there are examples of attainable futures, such as:

- Morocco, which once heavily relied on imported oil and gas, now meets 40% of its energy needs locally through renewable sources, including the world's largest solar farm in the Sahara. It aims to become a solar energy exporter by 2050.
- In the Netherlands, small family farms have achieved tenfold increases in yield while using less water, pesticides, fertilizers, and emitting less CO₂.
- The UN is working to establish the world's largest no-take zone, where fossil fuel extraction is prohibited, on international territory.

LES MONTUOLIMPÍADES

Montse Llamas, Isabel Menéndez i Mari-Àngels Queral
Grup de treball de metodologies actives

El divendres 22 de març de 2024 al nostre centre es va celebrar la primera edició de les "MONTUOLIMPÍADES"... Però què són realment les Montuolimpiades?

Aquest esdeveniment es va crear pensant en una activitat lúdica per al dia en què acaba el segon trimestre i es lliuren les notes, però que a la vegada també fora una activitat capaç de transmetre valors i de poder treballar soft skills personals (responsabilitat, capacitat de liderar, compromís,...), socials (comunicació i treball en equip) i metodològiques (organització, resolució de problemes,...). És per això que es va idear un breakout on per superar els diferents reptes s'haguessin de tenir coneixements adquirits en els diferents cicles. Com que no hi ha cap alumne que hagi fet tots els cicles del centre, es van crear grups amb alumnes dels diferents cicles i tant de primer com de segon curs. D'aquesta manera es buscava tenir persones que poguessin aportar coneixements en els diferents àmbits i forçar a treballar a l'alumnat de manera col·laborativa.

Dues setmanes abans es va començar a escalfar l'ambient posant diferents cartells pel centre dient que ben aviat passaria alguna cosa, a mesura que passaven els dies, s'anava emplenant el centre de més cartells on s'anaven donant pistes com que seria el dia 22 de març, que es treballaria en equip i, finalment una setmana abans es van publicar la composició dels equips i se'ls va assignar una aula. Amb això es va voler motivar l'alumnat i, sobretot, que anés buscant els i les companys/es d'equip a fi de poder crear vincles amb alumnes d'altres cicles. De fet, el lema principal era: "**TOTS JUNTS FENT ESCOLA**".

La temàtica del breakout era sobre els Simpson, ja que es va pensar que eren uns personatges que coneixen tot l'alumnat i que això facilitaria que aquests s'enganxessin a la història. En un vídeo introductorí es donava a entendre que Bart Simpson, alumne del centre, deixava escapar uns virus del laboratori de microbiologia els quals acabarien convertint la gent de la Barceloneta en zombis... A menys que es trobés la vacuna abans. D'aquesta manera els alumnes es movien de manera virtual per la Barceloneta a fi de resoldre els diferents reptes, excepte en un dels casos en què havien de sortir del centre, buscar un lloc i fer-se una fotografia.

Cada equip es va situar en una de les aules del centre, excepte algun cas puntual en què dos equips van haver de compartir aula, d'aquesta manera es podien projectar el joc a la pissarra i així tots podien veure el desenvolupament d'aquest, facilitant així el treball en equip. A cada aula es trobava professorat de suport.

Els diferents reptes van consistir en proves relacionades amb risc biològic, operacions unitàries, laboratori químic, anglès, tractament d'aigües en indústria farmacèutica i tractament de residus. Van guanyar aquells equips que van resoldre els reptes de manera correcta i en el menor temps.

Al **torn del matí** els equips guanyadors van ser:

Medalla d'or: Andrea Reinoso, Aleix Patús, Ibrahim Habrouk, Marta Perelló Navarro, Lia Pabón, Nicolás Florez, Oriol Ortega i Joselle Fernández.

Medalla de plata: Paula Gil, Èric Bejarano, Carlos Rubén Castellanos, Rubén Sánchez, Arnau Pérez, Adrián Jiménez, Guillem Rubio, Irene Ferrer, Arantxa Carabot, Albert Cid i Raúl Pérez.

Medalla de bronze: Alex Ruíz, Júlia Inés Coll, Pamela Ariana Saldaña, Iker Alejandro Montiveros, Alba Sirvent, Axel Schneckenger, Arnau Prió, Diego Alexander Caiza, Montserrat Morales, Ana de los Santos i Gino Alessandro Benetti.

En el **torn de la tarda** els guanyadors van ser:

Medalla d'or: Lucía Espinosa de los Monteros, Alba Basanta, Mark Burda, Oriol Flaujat, Adrià Castillo, Ainara Vidal i Jordi Moné.

Medalla de plata: Judi Babà, Ben Taleb Nouhaila, Esteve Corbera, David Cortés, Yolanda Basart, Maria Caballero, Ailín Pérez i Diana González.

Medalla de bronze: Helena Vélez, Andreu Velázquez, Marc Fernández, Alberto López, Raúl Ortíz, Mario Andrade i Alexandra Hidalgo.

24H D'INNOVACIÓ

Per tercer any consecutiu el nostre institut ha participat a les 24h d'Innovació. Són 24 hores per resoldre els reptes que ens proposen diferents empreses seguint la metodologia design thinking.

Molts dies abans l'Eduard Barrull ja prepara l'esdeveniment: quin alumnat està interessat en participar, de quines aules podem disposar (per poder treballar, menjar, dormir), quin material necessitem, el menú, les inscripcions,... Hi ha correus i reunions informatives. Tothom ha d'estar a punt per al gran dia!!

I finalment, el dia arriba!! Dijous 21/03/24 a les 8:30h ens trobem tots davant de l'institut, es fan els tres grups, es donen les acreditacions i, per trencar el gel, la Luci ens proposa una activitat: mà sobre mà, ens les agafem de dues en dues i... hem de desfer l'embolic que hi ha i ens hem quedar en cercle mirant tots cap a dins. Missió quasi impossible però molt divertida!

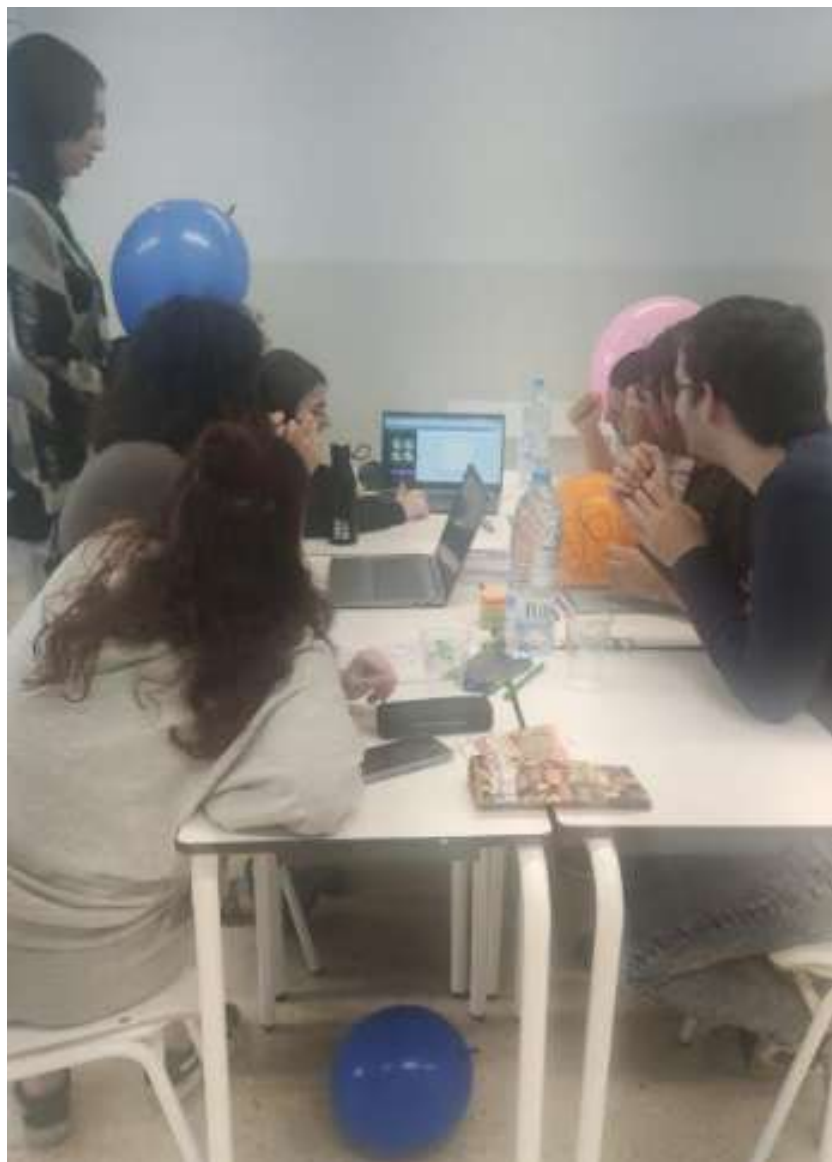

Una vegada ja ens hem conegut una mica més, toca esmorzar per agafar forces pel dia que ens espera! Entrepans, croissants i suc variats en omplen la panxa i ens preparem per anar a conèixer els reptes! Som-hi!

Anem a veure amb què ens sorprenen:

Grup verd: Im-perfect és una empresa que treballa amb persones amb risc d'exclusió social per fer un producte de qualitat amb la fruita i verdura que per les seva forma externa no es pot comercialitzar. El repte: donar-se a conèixer! En Josep, la Carla, en Christian José, el Joel, la Ingrid, la Nisrin i l'Ot, es posen a pensar-hi!

Grup Taronja: L'agència Catalana de l'aigua ens demana com podríem millorar el sistema de seguretat d'una zona per conservar la integritat del treballador intern, extern i el vianant. En Dídac, l'Andrea, l'Ivan, la Ingrid, la Judith, el Rafel i la Gisela comencen a donar-hi voltes...

Grup Blau: NTT data vol millorar la seva biblioteca tecnològica, fer-la de fàcil accés i que afavoreixi l'intercanvi de coneixement. La Júlia, en Josep, la Judit, l'Albert, en Kristian, en Luis i en Bernat, ja estan mirant com poden fer-ho!

Comencen a treballar de valent, seguint el taulell Miró i les pautes que els hi van donant.

La trobada virtual amb l'empresa ens comença a donar més pistes del què volen i cap on hem de tirar... vinga!

Com que veiem que el cansament apareix, decidim arribar-nos a la platja i que ens toqui una mica l'aire:

I, apa, tornem-hi una mica més! Ara les pissarres ja comencen a estar més plenes d'idees!

Fins a l'hora de dinar! L'Eduard ens el va anar a buscar al mercat! Lassanya, arròs amb verdures, croquetes, mandonguilles, llibrets, ... Fruita i iogurts!

Aquest curs ens hem distribuït diferent, la taula és rodona, tots ens podem veure i parlar! Bé, parlar no gaire! Tots teníem una bona gana i el menú... deliciós!

I després de dinar, amb la panxa plena i una mica de morrinya, l'alumnat ha continuat treballant fins a les 20:00h, quan han pogut tornar a parlar amb l'empresa per fer un intercanvi d'impressions i verificar si anaven per bon camí... o no!

|

Treballem una mica més i... Pizza per sopar!!

I res de tornar a treballar!! Porten moltes hores seguides tancades i tancats a l'institut, pensant i treballant, cooperant, ideant,... I a sobre, ara, amb la panxa plena! Ha arribat el moment del joc de la Luci!!

I, com que no en tenien prou, l'alumnat també va proposar un altre joc:

I a les dotze de la nit... Ha fet la seva aparició la Marga! Xocolata amb xurros!! "Subidón de azúcar" per poder arribar a temps per lliurar el pitch amb la proposta de prototip!

I aquí les tenim, les presentacions finals de cada un dels grups! Vam fer un sessió de cine per poder veure i valorar els resultats de tot un dia de feina. Alguns ja portaven el pijama posat:

Encara no estàvem prou cansades i cansats.... JUST DANCE!

I a dormir!! O no...

L'endemà estàvem cansats però expectants. Hauríem quedat finalistes? Després d'esmorzar ens vam posar la retransmissió de les 24h en directe i, mentre anàvem endreçant i netejant, teníem una orella posada als resultats. Ooooooh! Aquest curs no ho vam aconseguir!! Malgrat els esforços i la dedicació, no vam passar a la final... En fi!! Potser el curs que ve?

No voldria acabar l'article sense agrair a tot l'alumnat participant la seva bona actitud. Conviure durant 24 hores en un mateix espai, amb gent que no coneixes gaire i amb la pressió de solucionar un repte, no és fàcil. Però vosaltres ho heu fet i, a més a més, amb molt bon humor i paciència. Gràcies!!!

També moltes gràcies a tot el professorat que, d'una manera o altra, ha participat. Ja sigui anant a buscar els xurros, donant ànims pels passadissos, cedint espais, tenint paciència amb els contratemps, ... A totes i tots vosaltres... Gràcies!!!
I, també, moltes gràcies al professorat shaker:

Malgrat no apareixen a la foto, en Josep Luquin, l'Olga Alonso, en Juanjo Garcia i l'Ester Garcia també van ser shakers oficials! Gràcies per participar!

Ep, ens hi veiem el curs que ve?

Vinga, animeu-vos!!!

|

L'ERASMUS+ D'EDUARD BARRULL A FINLANDIA

L'Eduard Barrull, coordinador d'innovació InnovaFP ha anat a conèixer el sistema educatiu Finlandès i les innovacions que s'hi estan realitzant en el marc del projecte Erasmus+ de la Unió Europea per a Professionals de la Formació Professional. L'estada ha estat possible i organitzada per la Fundació BCN FP. En aquesta estada hi hem anat 6 professors de Formació professional de Barcelona i l'Àrea Metropolitana de Barcelona: El Jofre Sendrós de l'Institut Bonanova, la Laura Dyson de l'Escola Pia Nostra Senyora, la Marina Graells de l'Institut Escola del Treball de Barcelona i la Sonia Duarte de l'Institut Escola d'Hosteleria i Turisme de Barcelona.

En concret, vam conèixer el proveïdor educatiu Omnia, situat a Espoo una ciutat contigua de Helsinki, la capital. A Omnia hi fan classe actualment 13.000 estudiants de Formació Professional o, com es diu en anglès, "Vocational Education and Training" (VET). Omnia té un catàleg extens i també dona classe d'educació secundària superior (el nostre batxillerat), a adults, immigrants o refugiats, a empreses i ajuda altres països a implementar un sistema educatiu.

A Finlàndia els ensenyaments VET es basa en diferents principis com per exemple, l'ensenyament continu, les competències, la flexibilitat, l'aprenentatge basat en la feina o la formació per objectius personals.

D'aquesta manera, Omnia pretén fer un ensenyament sostenible (cultural, social, econòmic i ecològic) per tal de promoure la inclusió, la competència, el benestar i la vitalitat de la regió. Omnia, a més, es posiciona com un motor per la transformació i com a conductors del canvi per un futur sostenible mitjançant l'excel·lència en la direcció, la cocreació i benestar en el professorat i promovent la competència dels estudiants per a adaptar-se en un món laboral i una societat canviant.

Per a aconseguir-ho, promouen un ensenyament flexible i centrat en l'estudiant. A la pràctica, cada estudiant té un pla d'estudis personalitzat basat en els seus interessos i té "bastanta" llibertat en quant a dedicar el temps com prefereix. Les classes s'organitzen una mica diferent a les d'aquí, ja que un mòdul dura varis mesos consecutius i es dedica tot el temps d'estudi en aquest mòdul. En els cicles pràctics, com per exemple el laboratori, els mòduls tenien diàriament una part teòrica al principi i unes pràctiques que l'alumne ha de fer responsablement. Se li dona molt protagonisme al món laboral i l'alumne fa una part considerable dels mòduls a l'empresa. Segons em va semblar, una altra diferència és que la profunditat dels cicles no és tan alta com la del sistema català.

Cada cicle és diferent i el professorat té llibertat d'organitzar-lo responsablement com prefereix.

Les innovacions que estan duent a terme actualment es basen en la sostenibilitat i la innovació (per exemple, en la química verda), la digitalització (tenen un tutor digital) i en la millora del sistema educatiu (fan competicions d'skills i de innovació).

Com a conclusió, diria que l'ensenyament a Finlàndia té moltes similituds al nostre (les instal·lacions, l'ensenyament per competències, la implicació del professorat i alumnat o els seus principis i objectius), tot i així, hi ha algunes diferències que el fan marcadament diferent. Per mi el viatge ha estat enriquidor i espero que això li sigui útil a l'institut per seguir millorant.

Finalment m'agradaria recomanar-vos que visiteu Finlàndia ja que és un país culturalment ric, amb molta naturalesa i amb una societat oberta i respectuosa. Vull agrair a la Gemma Sepúlveda i a la Jèssica Canalda de la Fundació BCN FP per la gran organització i el seu acompanyament proper en aquest viatge. També vull donar les gràcies a l'institut i al departament d'educació per permetrem aquesta formació.

- Detall d'una obra d'art. Autor Ida Ramtala, Jonne Karonen i Taija Nieminen.
- Classe del cicle d'artesanía del metall.
- Classe del cicle de tècnic de laboratori.
- Panoràmica de Helsinki.
- Fotografia de les participants Erasmus + amb el fons de l'edifici principal d'Omnia.

LA BCN SECRETA

Continuem aquesta nova secció anant a la Biblioteca de Catalunya... Ens acompanyeu?

UN CLAUSTRE AMB ENCANT

Voleu embarcar-vos en una aventura que us portarà en un viatge a través del temps i l'art? Us convidem a descobrir el claustre de l'antic Hospital de la Santa Creu al Raval, un lloc fascinant que respira història i misteri.

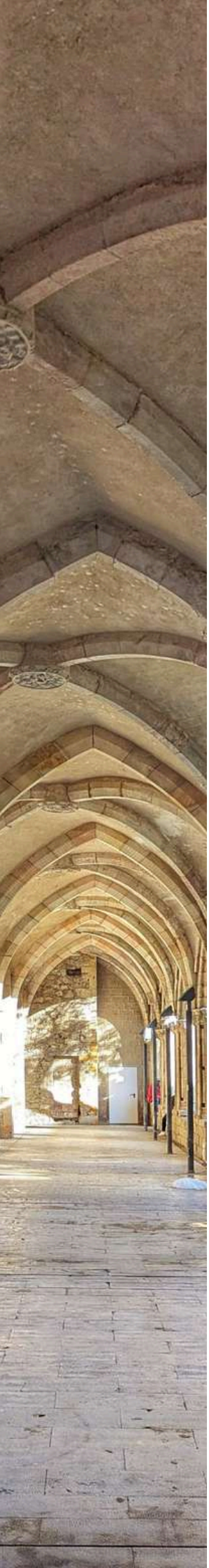
Imaginau-vos caminant pel claustre de l'antic hospital, on durant segles, persones com nosaltres buscaven cura i consol. Ara, aquest mateix lloc es presenta com un testimoni silenciós d'èpoques passades, esperant ser explorat i admirat.

El claustre és com un portal cap a una altra època, un racó on el passat es fusiona amb el present. Entre els seus murs de pedra, podreu admirar l'arquitectura impressionant que va definir l'edat medieval, amb els seus arcs apuntats i detalls escultòrics que capturen la imaginació.

Però no només és una experiència visual; és una oportunitat per connectar amb la història de Barcelona, entendre com la societat d'abans abordava la salut i la caritat, i reflexionar sobre el seu significat en el món d'avui. Enmig del bullici de la ciutat, el claustre ofereix un refugi de tranquil·litat, un lloc on podeu deixar-vos portar pel silenci i la serenitat de l'entorn.

Així que us convidem a oblidar-vos del món exterior per un moment i a submergir-vos en aquest tresor històric. Deixeu que les seves parets us parlin i us transportin a un temps passat, i si aneu, no us oblideu de fer-vos un selfie i enviar-lo a la revista per a la seva publicació. Abans, però, anem a veure què era aquest edifici.

L'Hospital de la Santa Creu, situat al Raval de Barcelona, és un conjunt arquitectònic que ha jugat un paper crucial en la història de la ciutat. Amb els seus orígens datats al segle XV, va néixer de la unió de diversos hospitals existents a la ciutat en aquell temps. L'edifici, catalogat com a bé cultural d'interès nacional, va ser fundat el 1401 i va ser iniciat amb la col·locació de la primera pedra en presència del rei Martí l'Humà.

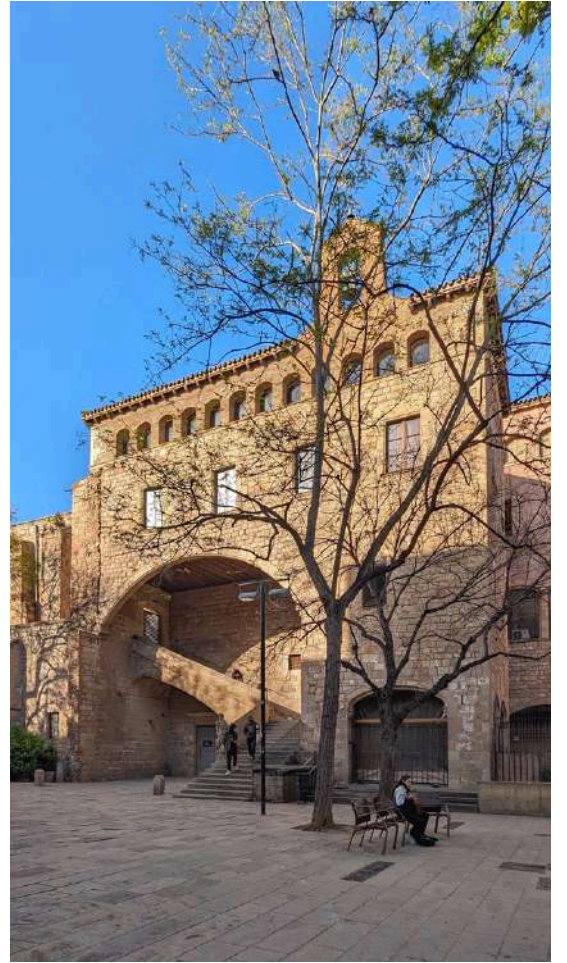
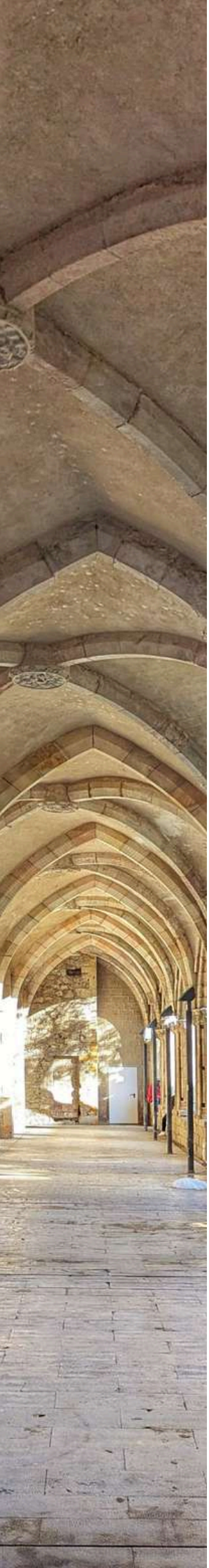
Durant els segles successius, va experimentar diverses fases de construcció i modificacions, destacant-se especialment la construcció del claustre pel mestre d'obres Guillem Abiell el 1407. Aquest claustre, dissenyat al voltant d'un edifici de dues plantes, té una estructura en forma d'U i presenta una arquitectura impressionant, característica de l'època medieval.

Amb el pas del temps, es van realitzar importants ampliacions i millores a l'edifici, com la construcció de la Casa de Convalescència el 1629, una obra que va representar la primera casa de rehabilitació del Regne d'Espanya. L'hospital va ser gestionat durant segles seguint el model de caritat cristiana, amb diverses germandats i confraries religioses al seu servei.

No obstant això, a finals del segle XIX, l'augment de la població i els canvis en la gestió sanitària van fer que es considerés insuficient per les necessitats actuals. Això va portar al trasllat de l'hospital a una nova seu construïda per l'arquitecte Domènech i Montaner al Baix Guinardó (l'actual Hospital de Sant Pau).

Després del trasllat, l'antic Hospital de la Santa Creu va ser adquirit per l'Ajuntament de Barcelona, que va iniciar la seva restauració. Avui en dia, l'edifici alberga la Biblioteca de Catalunya, l'Institut d'Estudis Catalans, així com altres institucions i espais culturals.

Així, l'antic Hospital de la Santa Creu continua sent un testimoni silenciós de la història de Barcelona, un lloc on es poden apreciar les empremtes del passat i al mateix temps gaudir de les funcions culturals i educatives que ofereix en l'actualitat.

PASSATEMPS

L'ENIGMA DEL MES

I tornem amb un nou repte a "L'Enigma del Mes", però abans, el personatge del mes de març no era altre que...

Dolors Aleu, la primera metgessa catalana i espanyola (tot i que no va ser la primera en llicenciar-se). Dolors Aleu va treballar durant 25 anys en una consulta a la Rambla Catalunya de Barcelona fins que la mort del seu fill per tuberculosi la va portar a una forta depressió fins que va morir el 1913 a l'edat de 55 anys.

Felicitats a tots els grups que heu arribat a la resposta.

I ara, presentem un nou personatge per a aquest mes de març. Les pistes són les següents:

- Va entrar a l'institut (actualment equivalent a una universitat) a una edat molt prematura.
- Va descriure un nou model que, afectuosament, el nom que rep fa referència a un aliment dolç.
- Va guanyar el premi Nobel i el seu fill, per investigacions similars, també.
- Va ser nomenat cavaller (i no, no dels medievals).

De quin personatge estem parlant?

Les bases de "L'enigma del mes"

Per participar a "L'enigma del mes" caldrà seguir les següents normes:

- La participació és exclusiva per a membres de la comunitat de l'institut Narcís Monturiol.
- Per participar caldrà enviar un correu electrònic a monty@narcismonturiol.cat indicant a l'assumpte "L'enigma del mes". A més, en el cos del correu hi haurà de constar la classe que hi participa i la resposta a l'enigma.
- Qualsevol correu que no segueixi aquest patró serà desqualificat i no es tindrà en compte la resposta.
- S'admetran respostes fins al dia de publicació del següent número.
- No s'admetran diverses respostes i solament es contarà com a vàlida la primera resposta donada.
- Cada resposta correcta sumarà una quantitat variable de punts que anirà en funció de la dificultat de l'enigma. Amb aquestes puntuacions es realitzarà una lliga. La Classe amb més puntuació a final de curs s'endurà el premi.
- El premi consistirà en una activitat per a tota la Classe on també hi podrà participar el/la tutor/a.
- El grup guanyador serà anunciat al número de maig.

La revista **Monty** és una revista oberta i gratuïta de divulgació de la feina que realitzen els alumnes de Formació Professional de l'institut **Narcís Monturiol**.

Qualsevol consulta ens trobareu a l'adreça de correu electrònic: **monty@narcismonturiol.cat**

Editores: Marta Cano, Guillem Berbis, Mari-Àngels Qual, Sílvia Romero.

Imatges obtingudes:

- Imatge de portada: Mari-Àngels Qual.
- Fotografies pàgina 7: Olga Alonso
- Imatges laterals i fotografies biblioteca de Barcelona: Mari-Àngels Qual.
- Fotografies pàgines Montuolimpíades: Professorat Narcís Monturiol

Agraïments:

A tota la comunitat del centre **Narcís Monturiol** pels articles, els ànims i les suggerències donades.